

Mál nr. 464/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti váttryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs og slysatrygging launþega.

Nafn váttryggingartaka ábyrgðartryggingar (X)

Skadabótaábyrgð. Vinnuslys.

Gögn.

1. Málskot móttakið 6. desember 2023, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 8. febrúar 2024, ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi orðið fyrir líkamstjóni í vinnuslysi þann 2. október 2022, er hann rann á sleipu gólfi í búningaæðstöðu húsnæðis X og féll aftur fyrir sig með bakið á skóburstavél. M var fluttur strax eftir slysið með sjúkrþjónsuppgjörsmiðstöðl á bráðamóttöku LSH og var í lengri tíma frá vinnu sökum áverka sinna. Gerir M aðallega kröfu um að viðurkennd verði skadabótaskylda V úr frjálsri ábyrgðartryggingu X vegna slyssins, en til vara að viðurkennd verði bótaskylda úr kjarasamningsbundinni slysatryggingu launþega X hjá V. M hafi ekki borist afstaða V til kröfunnar. M byggir kröfu sína á því að X hafi vanrækt tilkynningarskyldu sína til Vinnueftirlitsins sbr. 79. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. Fór því rannsókn Vinnueftirlitsins ekki fram og leggja verði til grundvallar framburð hans um hvernig aðstæðum var háttað á slystað. M hafi runnið í fitu á gólfi búningaæðstöðunnar og megi slys hans rekja til saknæms og ólögmeats vanbúnaðar á vinnustað X. Gólf búningaæðstöðunnar hafi verið verulega sleipt og mun sleipara en gera hafi mátt ráð fyrir. Hafi M ekki með réttu mátt búast við að gólfið væri hættulega sleipt og hált vegna fitu. Getur M ekki fallist á lýsingu X er varðar tildrög slyssins, þar sem gefið er í skyn, að einungis sú bleyta sem myndast hafi vegna notkunar M á svokallaðri skóburstavél, hafi orðið til þess að M hafi runnið á gólfinu. Vissulega hafi bleytan á gólfinu og skóm M verið samverkandi þættir í slysi M, engu að síður hafi fita á gólfi, sem ekki hafi verið þrífín eða varað við, átt þátt í því að M féll aftur fyrir sig og slasaðist. Byggir M jafnframt á því að notkun skóburstavélarinnar hafi skapað slysaheitu, þar sem bleyta við vélinu og á skóbúnaði starfsmanna geri það að verkum að skapa fall- eða slysaheitu. Vísar M til ýmissa ákvæða laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum og reglna setta á grundvelli þeirra laga, máli sínu til stuðnings.

V bendir á að málinu var skotið til nefndarinnar áður en V var búíð að ljúka gagnaöflun í málinu og þar með hafði ekki verið tekin afstaða til bótaskyldu úr tryggingunni þegar málskot var sent til nefndarinnar. Af hálfu V hefur bótaskylda nú verið hafnað þar sem ekki þykir sýnt fram á að slys M megi rekja til saknæmrar háttsemi, vanrækslu, saknæms vanbúnaðar eða annarra atvika eða aðstæðna sem X verður talið bera skadabótaábyrgð á. Hafnar V þeirri málsatvikalýsingu sem fram kemur í málskoti og vísar til fyrirbyggjandi gagna þar sem fram komi að M hafi dottið í eða á leið úr skóburstavél en ekki á sleipu gólfi. Sú lýsing er síðar tilkomin og ekki í samræmi við samtímagögn í málinu. Mikið sé lagt upp úr því hjá X að tryggja öryggi starfsmanna í hvívetna og aðstaðan þarna einmitt til þess gerð að leitast við að tryggja hreinlæti og öryggi starfsmanna sem best. Ekkert í gögnum málsins rennir stoðum undir að skóburstavélin hafi ekki hentað á þeim stað sem hún er í notkun eða að hún hafi verið vanbúin. Gólfið á því svæði sem vélin er staðsett er alltaf þurr og er vélin til þess gerð að þrifa skófatnað svo skórnir kunna að vera aðeins rakir strax á eftir sem allir starfsmenn eru vel meðvitaðir um. Á þrepum vélarinnar er ríflað járn og handrið til að tryggja sem best öryggi starfsmanna. Um svæðið fara um 120 starfsmenn nokkrum sinnum á dag og hvorki fyrr né síðar hafa orðið sambærileg atvik á þessu svæði við þessa vél. Þá sé ljóst samkvæmt gögnum málsins að slysið varð sannanlega tilkynnt samdægurs til Vinnueftirlitsins sem sá sér hins vegar ekki ástæðu til að koma á staðinn.

Álit.

Ágreiningur þessa máls lýtur að því hvort tjón M megi rekja til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu X eða starfsmanna þess, þannig að bótaskylda stofnist úr ábyrgðartryggingu, en það hvílir á M að sýna fram á að svo hafi verið. Þá hefur M einnig gert kröfu um bætur úr slysatryggingu launþega X hjá V. Í bréfi V til nefndarinnar kemur ekki fram afstaða V til síðarnefndu kröfunnar en af gögnum málsins verður ekki annað ráðið en að M hafi orðið fyrir bótaskyldu vinnuslysi þann 2. nóvember 2022 og eigi því rétt á bótum úr þeirri tryggingu.

Í málinu liggur fyrir staðfesting á móttöku Vinnueftirlits á tilkynningu um vinnuslys sama dag og slysið átti sér stað. Verður því ekki talið að X hafi vanrækt tilkynningarskyldu sína skv. 79. gr. laga nr. 46/1980. V hefur lagt fram ljósmyndir af skópvottavél þeirri sem M gekk um og af þeim myndum verður ekki ráðið að slyshætta felist í notkun vélarinnar eða að hún hafi ekki hentað á þeim stað sem hún hafi verið í notkun á. Þá hefur M ekki sýnt fram á að fita eða önnur óeðlileg bleyta hafi verið á gólfinu sem starfsmenn X hafi vanrækt að þrífa upp og leitt hafi til þess að hann slasaðist. Með hliðsjón af atvikum öllum verður að líta svo á að tjón M verði rakið til óhappatilviljunar, en ekki atvika eða aðstæðna sem X ber skaðabótaábyrgð á. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr slysatryggingu launþega X hjá V. M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu atvinnureksturs X hjá V.

Reykjavík, 7. mars 2024.
rafræn undirskrift

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir